

Stāsti no krājuma „Pieraksti par dažādām lietām”¹

《博物志》

Cjiņ Cjin un Haņ E

Sjue Taņ mācījās dziedāšanu pie Cjiņ Cjin². Vēl nebija izsmēlis skolotāja tehnikas, bet pats jau uzskatīja, ka ir visu iemācījies, tāpēc atvadījās [un grasījās] doties mājup. Cjiņ Cjin viņu neaizturēja, bet uzaicināja uz atvadu maltīti ciemata ceļa malā. Sitot ritmu [uz galda malas] viņš skumji iedziedājās tā, ka skaņas satricināja koku kokus un atbalss apturēja plūstošos mākoņus. Taņ [to izdzirdot] pateicās [skolotājam] un lūdza atļauju atgriezties [pie mācībām]. Visu mūžu viņš vairs neuzdrošinājās teikt, ka [kaut ko jau] zina.

Cjiņ Cjin deva padomu kādam savam draugam, stāstot, ka senos laikos [tautas dziedone] Haņ E³ ceļoja uz austrumiem – Cji valsti. Viņai aptrūkās pārtika, tāpēc ejot cauri Junmeņ ciemam, viņa dziedāja uz ielām, lai nopelnītu uzturu. Kad Haņ E jau bija aizgājusi, dziesmu skaņas atbalsojās un neizbeidzās vēl trīs dienas. Apkārtējie domāja, ka viņa vēl ir tepat. Ejot garām kādam krogam, ceļinieki viņu pazemoja un Haņ E liegā melodijā žēli raudāja tā, ka vietējā ciematā gan veci, gan jauni asarām ritot uzlūkoja viens otru un, skumju mākti, trīs dienas neko neēda. Drīz vien [Haņ E atgriezās] un pateicās viņiem [par līdzjūtību], dziedot garas dziesmas ar liegām melodijām. Vietējā ciematā gan veci, gan jauni priekā dejoja un nespēja vien apstāties. Pēcāk viņu ar bagātīgām dāvanām pavadīja atceļā. Tāpēc Junmeņ cilvēki līdz pat šodienai labi prot gan dziedāt, gan raudāt. [Domā, ka tas ir] iespaids no Haņ E atstātajām skaņām.

秦青韓娥

薛談學讴于秦青，未窮青之技，自謂盡之，遂辭去歸。秦青弗止。餞于郊衢，撫節悲歌，聲振林木，響遏行雲。談謝求返，終身不敢言知。

秦青顧謂其友曰：“昔韓娥東之齊，匱糧。過雍門，鬻歌假食。既去而余音繞梁，三日不絕，左右以其人弗去。過逆旅，旅人辱之。韓娥因曼聲哀哭，一裏老幼悲愁涕泣相對，三日不食。遽追而謝之，娥復曼聲長歌，一裏老幼喜歡抃舞，弗能自禁。乃厚賂而遣之。故雍門之人，至今善歌善哭，効娥之遺聲也。”

Tūkstoš dienu vīns

Senos laikos vīrs, vārdā Sjuanši kādā Džunšaņ⁴ ciemata krogā nopirka vīnu. Krodzinieks viņam iedeva „Tūkstoš dienu vīnu”, [bet] aizmirsā pateikt tā iedarbību. Atgriezies mājās, Sjuanši piedzērās un aizmiga tā, ka nemodās vairākas dienas. Mājinieki neko nezinādami, nodomāja, ka [viņš ir] miris un saskaņā ar rituāliem apbedīja. Tikai tad, kad krodzinieks [paskaitīja, ka jau] pagājušas 1000 dienas, [viņš] atminējās par Sjuanši, kurš bija nācis pirkt vīnu. [Krodzinieks nodomāja, ka nu Sjuanši būtu jau] jāatmostas no reibuma. Tādēļ gāja un uzmeklēja Sjuanši ģimeni, lai apjautātos par viņu. [Kāds] pastāstīja, ka Sjuanši nomiris pirms trim gadiem un tagad esot apglabāts. Tad [veikalnieks] ar mājiniekiem aizgāja uz Sjuanši kapavietu. Kad kaps tika atvērts, [visi] ieraudzīja, ka Sjuanši tikko pamodies no reibuma un ceļas augšā no zārka.

千日酒

昔有人名玄石，從中山酒家沽酒。酒家與千日酒，忘語其節。至家醉臥，不醒數日。家人不知，以為死也，具棺殮葬之。酒家至千日，乃憶玄石前來沽酒，醉醒矣。遂往索玄石家而問之，云：“石亡已三年，今服闋矣。”於是與家人至玄石墓，掘冢開視，玄始醒，起於棺中。

¹ Sastādītājs – Džan Hua 張華 (232-300) no Džjiņ dinastijas. Mūsu ēras sākumā Ķīnā no teiksmām, biogrāfijām un brīnumpasakām attīstījās literāro stāstu žanrs *sjaošuo*. Šis krājums ir viens no agrākajiem šī žanra paraugiem.

² Karojošo valstu perioda (5.-3.gs. p.m.ē.) leģendārs dziedātājs no Cjiņ valsts.

³ Pavasara un Rudens perioda (8.-5.gs.p.m.ē.) slavena tautas dziedātāja no Haņ valsts.

⁴ Tag.Henaņ prov. Dinsjeņ raj.